

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Karteczka

Protokolant: st.sekr.sądowy Barbara Machowska

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2016 w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. N. (1) oraz małoletnich K. N. , D. N. , J. N. reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego A. N. (1)

przeciwko pozwanemu A. N. (2)

o alimenty

I. **zasądza od** pozwanego **A. N. (2)** na rzecz jego żony A. N. (1) alimenty w kwocie 500 zł (pięćset zł) miesięcznie oraz na rzecz małoletnich dzieci : tj. K. N. alimenty w kwocie po 450 zł (czterysta pięćdziesiąt zł) miesięcznie , D. N. alimenty w kwocie 450 zł(czterysta pięćdziesiąt zł) miesięcznie i J. N. alimenty w kwocie 450 zł (czterysta pięćdziesiąt zł) miesięcznie które w łącznej kwocie 1850 zł płatne będą **do rąk** matki małoletnich A. N. (1) do dnia 10-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat w terminie – **poczawszy od 05.05.2015 r .,**

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. koszty między stronami wzajemnie znosi,

IV. zwalnia pozwanego od kosztów sądowych ,

V. przyznaje od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Brzesku na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. B. (1) kwotę 442,80 zł łącznie z vat. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu

VI. wyrokowi w pkt I nadaje rygor i klauzulę natychmiastowej wykonalności

SSR Mariusz Karteczka

ZARZĄDZENIE

1. odnotować wyrok
2. odpis wyroku z klauzulą wykonalności doręczyć powódce
3. kal. 3 tygodnie
4. po prawomocności wykonać pkt V

B. dnia 9 lutego 2016r.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9.02.2016 roku w zakresie pkt 5

W pozwie powódka imieniem swoim oraz małoletnich dzieci domagała się zasądzenia tytułem alimentów na swoją rzecz kwoty 800 zł, oraz dla dzieci odpowiednio: 700 zł, 600 zł, 600 zł, łącznie 2700 zł. Powódka była reprezentowana przez pełnomocnika z urzędu (k. 42) natomiast pozwany reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany mieszka sam w budynku, z którego wyprowadziła się powódka z dziećmi. Na utrzymanie tego budynku, swoje oraz opłacenie kredytu na jego budowę (rata miesięczna 800 zł) wydaje 2295 zł. Zarabiał do 4000 zł. Praca wykonywana była jednak w delegacjach i nie pozwalało to na częste kontakty pozwanego z dziećmi. Wobec tego aktualnie pozwany z niej zrezygnował i poszukuje nowej w miejscu zamieszkania lub okolicy. Z zawodu jest elektrykiem.

/d. zezn. pozwanego k. 210/

Zeznania pozwanego co do kosztów utrzymania były wiarygodne. Poszczególne pozycje wskazywane z tytułu utrzymania budynku, osoby i raty kredytowej były niewygórowane, zgodne z doświadczeniem życiowym. Odnośnie uzyskiwanych dochodów zasadniczo bez znaczenia jest to, że aktualnie stracił pracę, albowiem jego możliwości zarobkowe pozwalają mu na osiągnięcie dochodów tej wysokości. Ma dobry zawód.

Sąd zważył co następuje:

Zaskarżonym wyrokiem Sąd zasądził odpowiednio kwoty: 500 zł, 450 zł, 450zł, 450zł, 450 zł, łącznie 1850 zł. Kwoty te mieszczą się możliwościach zarobkowych pozwanego i po dodaniu do nich kosztów jego utrzymania wyczerpują te możliwości.

Zgodnie z art. 100 kpc w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą w wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Decyzja czy w przypadku częściowego uwzględnienia powództwa koszty znieść czy rozdzielić powinna być oparta na słuszności. Obliczając wynik stosunkowego rozdzielenia kosztów należy w równy stopniu uwzględnić koszty poniesione przez powoda jak i koszty poniesione przez pozwanego (orz SN z 21.01.1963, III CR 191/62). Art. 100 kpc nie wymaga arytmetycznie dokładnego rozdzielenia kosztów procesu według części uwzględnionej do oddalonej (orz. SN z dnia 30.04.1952, C 290/52). W realiach sprawy obydwie strony były reprezentowane przez pełnomocników. Poniesione przez nie koszty były zatem porównywalne. Powódka uległa w znacznej części jeśli chodzi o swoje żądanie, podobnie jak i żądania małoletnich powodów. Opierając się zatem na zasadzie słuszności Sąd zniósł koszty między stronami. Zaznaczyć trzeba, że w sprawie było wydane postanowienie o zabezpieczeniu, które wskazywało już jakie koszty są zasadne. O ile pełnomocnik powódki nie występował od samego początku w sprawie to nie było powodów dla których nie mógłby cofnąć powództwa w jakiejś części na tyle by było ono adekwatne do realiów. Wtedy rozstrzygnięcie co do kosztów procesu byłoby inne.

Sąd zwolnił pozwanego od kosztów sądowych w zakresie uwzględnionego powództwa ponieważ co prawda ma możliwości zarobkowania, jednak chwilowo z uwagi na obciążenie go alimentami, które wyczerpują łącznie z innymi wydatkami możliwości zarobkowe, brakiem chwilowym pracy nie mógłby ich ponieść.

W zakresie kosztów pełnomocnika z urzędu to pełnomocnik ustanowiony z urzędu może na podstawie art. 122 § 1 k.p.c. ściągnąć od przeciwnika procesowego - z wyłączeniem strony - sumę należną mu tytułem wynagrodzenia i poniesionych wydatków. Koszty te zasądza się bowiem od przeciwnika na rzecz strony reprezentowanej przez pełnomocnika. /J. Gudowski, KPC. Komentarz t. 1, Warszawa 2007 s. 322/ . Trzeba jednak pamiętać, że koszty pełnomocnika z urzędu są elementem kosztów procesu i podlegają rozliczeniu według zasad obowiązujących przy

zwrocie tych kosztów /por. H. Pietrzkowski. Zarys metodyki pracy sędziego w sprawach cywilnych, Warszawa 2007 s. 151/. Pozwany musiałby odpowiadać za te koszty na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu. W niniejszej sprawie jak już wyżej zaznaczono koszty zostały wzajemnie zniesione. Brak zatem podstaw do jego obciążania kosztami pełnomocnika powódki.

Gdy nie ma podstaw do zasądzenia kosztów od przeciwnika strony, dla której został ustanowiony pełnomocnik, podobnie jak w sytuacji ich zasądzenia od przeciwnika - po wykazaniu bezskuteczności egzekucji - za koszty te odpowiada Skarb Państwa /art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku prawo o adwokaturze /. W szczególności w wypadku wzajemnego zniesienia między stronami kosztów procesu na wniosek adwokata sąd może przyznać od Skarbu Państwa koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu /uchwała SN z 5 kwietnia 1991 r., III CZP 22/91/ .

B. to pod uwagę Sąd przyznał w pkt V od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii (...). J. B. (1) kwotę 442,80 łącznie z VAT tułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu – na mocy § 7 ust 1 pkt 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Jeśli chodzi o wysokość tych kosztów to brak było zatem podstaw do wypłaty tego wynagrodzenia w uzależnieniu od wartości przedmiotu sprawy zgodnie z §7 ust 4, albowiem obowiązek zwrotu kosztów nie obciąża pozwanego.

Mając to na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Z:

- odpis uzasadnienia przesłać pełnomocnikowi J. B.,
- odpis zażalenia przesłać pełnomocnikowi pozwanego,
- kal 3 tygodnie od daty wyroku i w razie niewpłynięcia apelacji akta z zażaleniem przesłać do SO.

Dnia 9 lutego 2016

Sąd Rejonowy w Brzesku

stwierdza, że niniejszy tytuł uprawnia do egzekucji

w całości/zakresie **pkt I** oraz poleca wszystkim urzędom oraz osobom, których to może dotyczyć, aby postanowienia tytułu niniejszego wykonały, a gdy o to prawnie będą wezwane, udzieliły pomocy. Orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne/natychmiast wykonalne.

Powódka A. N. (1) PESEL : (...)

powód K. N. PESEL : (...)

powód D. N. PESEL : (...)

powód J. N. PESEL : (...)

przedstawiciel ustawowy A. N. (1)

Pozwany A. N. (2) PESEL : (...)

Koszty postępowania o nadanie klauzuli wykonalności odpowiadają kwocie....., na którą składa się opłata kancelaryjna w wysokości.....oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości.....

Tytuł wykonawczy wydano **powódce A. N. (1)**

Sędzia Mariusz Karteczka